

Disertační práce se zabývá otázkou možností vyjádření kulturních identit v současné skotské literatuře. Skotská literatura byla vybrána proto, že představuje národní literaturu země, která prochází rozsáhlými změnami v oblasti sebedefinice. Skotský národ svou vlastní pozici v rámci větších evropských struktur teprve hledá a proto poskytuje zajímavý prostor pro zkoumání validity konceptů národa, státu a národní kultury v době, která již takovéto tradiční prvky opouští především díky vlivu globalizace. Kromě jiného je skotská literatura zajímavým objektem zkoumání i proto, že již od počátku 80. let 20. století zažívá jakousi renesanci, charakteristickou především touhou po osvobození Skotsví a skotské kultury od tradiční limitující reprezentace. Práce je založena na kulturní a literární analýze. Kulturní analýzu tvoří nejprve charakteristika současného skotského kulturního prostředí, které je typické především tradiční rozporuplností mezi koncepty jako jsou národ a region, kolonizátor a kolonizovaný, Highlands a Lowlands, skotský a britský, ženská a mužská kulturní reprezentace. Většina těchto dualit má historické kořeny a úkolem textu je zjistit, do jaké míry jsou tyto provázány se současností, tj. do jaké míry tyto duality ovlivňují kulturní sebedefinování současného Skotska. Kromě konkrétní charakteristiky skotského kulturního kontextu je součástí práce i ustanovení teoretického referenčního rámce, který je dále využit v literární analýze. Od samotného konceptu identity (obecně) přechází rozbor k tématům národních struktur, postkoloniální zkušenosti, možností literární reprezentace menšinové kultury a konečně k charakteristice skotské literatury jako menšinové literatury. Teoretický základ této analýzy tvoří zejména myšlenky Stuarta Halla, Michaela Bachtina, Benedicta Andersona, Homi Bhabhy a Michela Foucaulta. ...